

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 11 september 2018 met nummer RvVb/A/1819/0048
in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0794/A

Verzoekende partij	mevrouw Patricia DE PAUW , wonende te 9080 Lochristi, Eikstraat 25
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 7 juli 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 1 juni 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lochristi van 17 januari 2017 stilzwijgend afgewezen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 9080 Zeveneken (Lochristi), Eikstraat 25, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie B, nummers 0638, 0639G en 0639H.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 9 juli 2018 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat het beroep op het eerste gezicht alleen korte debatten vereist.

De verzoekende partij dient een nota met opmerkingen in. De verwerende partij dient het administratief dossier maar geen nota met opmerkingen in.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de behandeling van het dossier met korte debatten op de openbare zitting van 28 augustus 2018.

De verzoekende partij voert het woord. De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE KORTE DEBATTEN

De voorzitter van de Raad stelt in de beschikking van 9 juli 2018 vast:

- dat de verwerende partij ten laatste op 29 mei 2017 een beslissing over het administratief beroep van de verzoekende partij diende te nemen;
- dat de verwerende partij geen beslissing heeft genomen binnen de termijn en stelt dat hierdoor de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van toepassing blijft;
- dat in weerwil van de beroepsargumenten, noch uit het dossier, noch uit de bestreden beslissing blijkt op welke gronden de stilzwijgende beslissing tot afwijzing van het administratief beroep van de verzoekende partij steunt;
- dat hieruit volgt dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing op het eerste gezicht de materiële motiveringplicht geschonden heeft, zodat deze onwettig is;
- dat deze onwettigheid ertoe kan leiden dat de Raad de bestreden beslissing vernietigt.

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert in haar nota met opmerkingen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, alsook van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

Doordat de verwerende partij het administratief beroep stilzwijgend heeft afgewezen heeft zij de aanvraag niet op een zorgvuldige wijze onderzocht.

Daarnaast ontbreekt volgens de verzoekende partij elke vorm van motivering. De verzoekende partij stelt dat het onmogelijk is om na te gaan op grond van welke motieven de verwerende partij haar beroep stilzwijgend heeft afgewezen. Deze vaststelling klemmt volgens de verzoekende partij des te meer omdat zij in haar beroepschrift en aanvullende nota op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de beslissing van het college van burgemeester en schepenen uitvoerig en op concrete wijze heeft weerlegd.

De verzoekende partij acht het gebrek aan motivering door de verwerende partij bovendien onbegrijpelijk gelet op het positief advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 8 februari 2016 over de eerdere aanvraag, gelet op de navolgende beslissing van de verwerende partij van 23 juni 2016 over deze eerdere aanvraag, waar de vergunning enkel zou zijn geweigerd omwille van het niet doorstaan van de watertoets, en gezien de verwerende partij de verzoekende partij naar aanleiding van de voorliggende aanvraag toeliet een aangepast plan neer te leggen in overleg met de provinciale dienst Integraal Waterbeleid, die vervolgens op 3 mei 2017 een positief advies verleende.

Tot slot verwijst de verzoekende partij nog naar rechtspraak van de Raad waarbij een motiveringsgebrek werd vastgesteld in hoofde van de verwerende partij door het stilzwijgend afwijzen van het administratief beroep.

2.

De verwerende partij dient geen nota met opmerkingen in.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 59, §1 Procedurebesluit bepaalt:

“De voorzitter van het College of de door hem aangewezen bestuursrechter kan ambtshalve onderzoeken of het beroep volgens de vereenvoudigde procedure kan worden behandeld of alleen korte debatten vereist.”

Uit deze bepaling volgt de bevoegdheid van de Raad om ambtshalve te onderzoeken of een beroep volgens de vereenvoudigde procedure kan worden behandeld of alleen korte debatten vereist.

Een zaak kan met korte debatten worden behandeld wanneer een vernietiging zich opdringt op basis van een middel dat onmiddellijk dermate duidelijk is dat een doorgedreven onderzoek niet noodzakelijk is.

2.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen stilzwijgend heeft afgewezen.

Op stilzwijgende vergunningsbeslissingen is evenzeer het ongeschreven beginsel van behoorlijk bestuur van de materiële motiveringsplicht van toepassing. Dat beginsel vereist dat de beslissing steunt op in rechte en in feite aanvaardbare motieven waarvan het bestaan minstens moet blijken uit het administratief dossier.

Evenwel moet vastgesteld worden dat de verwerende partij op een ongemotiveerde wijze de beroepsgrievan van de verzoekende partij in de administratieve procedure heeft afgewezen.

De verzoekende partij heeft bij de verwerende partij een beroepschrift ingediend waarin zij de weigering van de door haar aangevraagde vergunning door het college van burgemeester en schepenen bekritiseert. Verder blijkt dat zij een aanvullende nota aan de verwerende partij heeft bezorgd als repliek op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 13 maart 2017, dat de provinciale dienst Waterbeleid op 3 mei 2017 een gunstig advies verleende en dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar hierna op 2 mei 2017 een tweede verslag opgemaakt heeft waarbij deze voorstelt de vergunning te weigeren.

Het is voor de Raad onmogelijk te beoordelen, in weerwil van de beroepsargumenten van de verzoekende partij, en mede gelet op het gunstig advies van de dienst Integraal Waterbeleid, op welke motieven de stilzwijgende afwijzingsbeslissing van de verwerende partij steunt.

Daarnaast dient overeenkomstig artikel 4.3.1, §1 VCRO een vergunningsaanvraag getoetst te worden aan de stedenbouwkundige voorschriften, voor zover daarvan niet op geldige wijze is

afgeweken, en aan de goede ruimtelijke ordening, en dit met inachtneming van de aandachtspunten en criteria zoals vervat in artikel 4.3.1, §2 VCRO en in het bijzonder de functionele inpasbaarheid, het ruimtegebruik, de visueel-vormelijke elementen, hinderaspecten en de doelstellingen van artikel 1.1.4 VCRO, hierbij telkens rekening houdend met de in de omgeving bestaande toestand.

Wanneer, zoals in het voorliggende dossier, een administratief beroep wordt geacht stilzwijgend te zijn afgewezen waardoor, gelet op de draagwijdte van de in eerste administratieve aanleg genomen beslissing, tegelijk een stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het aangevraagde, ligt niet alleen een evidente schending van de motiveringsplicht voor, doch tevens een kennelijk onredelijke en onzorgvuldige toetsing van de verenigbaarheid met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening van het aangevraagde. Dit laatste mede, maar niet uitsluitend, gelet op de vaststelling dat de beroepsgrievan van de verzoekende partij niet werden ontmoet bij vermelde beoordeling.

Het middel is gegrond.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad vernietigt de stilzwijgende weigeringsbeslissing van de verwerende partij van 1 juni 2017 waarbij het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lochristi van 17 januari 2017 stilzwijgend werd afgewezen.
2. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
3. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij bepaald op 200 euro ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 11 september 2018 door:

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zevende kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Marc VAN ASCH